

Sygn. Akt XVII AmT 235/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Jolanta Stasińska**

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2021 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w B.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z udziałem zainteresowanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.

o ustalenie warunków dostępu do nieruchomości

na skutek odwołania (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w B. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 9 sierpnia 2019 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w B. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmT 235/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 9 sierpnia 2019 roku, (...), po rozpatrzeniu wniosku Operatora (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. (dalej: (...)) z dnia 14 grudnia 2018 r. (dalej (...)) o wydanie decyzji ustalającej warunki dostępu Operatora do nieruchomości położonych w B. dla których Sąd Rejonowy w Białogardzie, V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o numerach:

1. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

2. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

3. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

4. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

5. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

6. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
7. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
8. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
9. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
10. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
11. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
12. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
13. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
14. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
15. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
16. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
17. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
18. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
19. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
20. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
21. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
22. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
23. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
24. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
25. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
26. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
27. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
28. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
29. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
30. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
31. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
32. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
33. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
34. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

35. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
36. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
37. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
38. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
39. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
40. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
41. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
42. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
43. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
44. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
45. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
46. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
47. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
48. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
49. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
50. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
51. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
52. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
53. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
54. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
55. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
56. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
57. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
58. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
59. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
60. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
61. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
62. (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

(dalej odpowiednio „Nieruchomości” lub „Budynki”), w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach, na podstawie art. 22 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 pkt 2 i 3 lit. b oraz w związku z ust. 1g i ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm., dalej „ustawa o wspieraniu rozwoju”) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm., dalej „kpa”) w związku z art. 206 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm. dalej „Pt”), ustalił warunki dostępu Operatora do Nieruchomości i do Budynków, w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji powód (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w B. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania prowadzonego w sprawie.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 139 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo Telekomunikacyjne poprzez ustalenie wysokości kaucji zabezpieczającej należyte wykonanie przez Zainteresowanego prac określonych w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2, a także w ust. 9 pkt 1 zaskarżonej decyzji w sposób całkowicie nieadekwatny do stopnia ryzyka związanego z zakresem szkód, jakie może wyrządzić Zainteresowany przy realizacji w/w prac;
2. błąd w ustaleniach stanu faktycznego poprzez przyjęcie, iż wysokość kaucji zabezpieczającej należyte wykonanie przez Zainteresowanego prac określonych w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2, a także w ust. 9 pkt 1 zaskarżonej decyzji jest adekwatna, podczas gdy w niniejszym postępowaniu nie istnieje żaden dowód na poparcie przytoczonej tezy;
3. naruszenie art. 15 oraz art. 16 ust. 1 i 2 Pt w związku z art. 8, art. 9 oraz art. 10 § 1 k.p.a. polegające na wydaniu zaskarżonej decyzji w treści zasadniczo odmiennej niż treści projektu decyzji będącego przedmiotem postępowania konsultacyjnego, bez przeprowadzenia ponownego postępowania konsultacyjnego, co w konsekwencji uniemożliwiło zajęcie stanowiska w kwestii ostatecznej wersji projektu rozstrzygnięcia, a także wydaniu zaskarżonej decyzji bez należytego porozumienia z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, do czego doszło w wyniku przedłożenia mu projektu decyzji, którego treść różniła się od właściwej, ostatecznej treści zaskarżonej decyzji;
4. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na rozstrzygnięcie organu tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. oraz art. 80 k.p.a. skutkującym błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegających na uznaniu, że podczas oględzin nie stwierdzono, aby w którymkolwiek budynku poddanym oględzinom istniała wewnętrzna instalacja światłowodowa, podczas gdy w aktach sprawy znajdują się dokumenty złożone przez Powoda wskazujące jednoznacznie, iż taka instalacja w budynkach się znajduje.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. Ponadto, wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł.

Zainteresowany (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Operator (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym wpisanym w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem (...). /k. 54 akt adm./

Nieruchomości stanowią własność Miasta B. i zostały oddane w użytkowanie wieczyste Udostępniającemu. Budynki stanowią współwłasność właścicieli lokali wyodrębnionych w Budynkach oraz Udostępniającego. / okoliczność bezsporna/

Udostępniający jest zarządcą Nieruchomości, zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 845, z późn. zm.). /okoliczność bezsporna/

Pismem z dnia 24 stycznia 2018 r. Operator wystąpił do Udostępniającego z wnioskiem o zawarcie umowy na Dostęp do Nieruchomości i Budynków, w celu zapewnienia telekomunikacji. Pismo zostało odebrane przez Udostępniającego w dniu 24 stycznia 2018 r. /pismo Operatora z dnia 24 stycznia 2018 r. z projektem negocjowanej umowy wraz z prezentatą Udostępniającego – k. 8 akt adm./ Strony nie doszły do porozumienia co do warunków zawarcia umowy. /okoliczności bezsporne/

Ze względu na niezawarcie umowy o Dostępie pismem z dnia 14 grudnia 2018 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dalej „UKE” w dniu 17 grudnia 2018 r.) Operator złożył do Prezesa UKE Wnioski w sprawie zawarcia umowy o dostępie do budynków. Operator żądał wydania decyzji ustalającej warunki Dostępu do Nieruchomości oraz posadowionych na nich Budynków, w celu wykonania przyłączy telekomunikacyjnych i instalacji telekomunikacyjnych w technologii (...) ((...)światłowód do domu). Jednocześnie Operator wskazał, że żąda wydania decyzji na warunkach takich samych, jakie zostały ustalone przez Prezesa UKE w decyzji (...) z dnia 14 września 2015 r., którą Prezes UKE ustalił warunki Dostępu Operatora do budynków Spółdzielni w K.. / wniosek k. 1-5 akt adm./

Pismem z dnia 15 stycznia 2019 roku Prezes UKE zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego wraz z wezwaniem do zajęcia stanowisk oraz złożenia stosownych dokumentów. /k. 57-58 akt adm./

W piśmie z dnia 25 stycznia 2019 roku Operator wskazał, że nie posiada instalacji wewnątrz budynków oraz przyłączy do budynków należących do Udostępniającego wyszczególnionych we wniosku z dnia 14 grudnia 2018 roku. Mimo usilnych starań w tym przeprowadzenia mediacji nie udało się nam podpisać umowy na dostęp do budynków (...) w B.. Wielu mieszkańców spółdzielni nie może skorzystać z usług (...) oferowanych przez Operatora. /k. 59 akt adm./

Pismem z dnia 1 lutego 2019 roku Udostępniający wskazał, że zawarł porozumienie ze spółką Telewizja kablowa (...) Sp. z o.o. w przedmiocie udostępnienia nieruchomości położonych w B. a będących w zasobach (...) wobec Telewizji (...) Sp. z o.o. W związku z tym, że Udostępniający zawarł porozumienie w przedmiocie umowy o dostęp do budynków znajdujących się na terenie B., a będących w zasobach (...) z Telewizją (...) Sp. z o.o., to wniosek Operatora z dnia 14 grudnia 2018 roku pozostaje bezprzedmiotowy. Wskazał też, że część budynków położonych na terenie B. a będących w zasobach (...) posiada punkty styku, natomiast na pozostałych nieruchomościach trwają prace polegające na budowie punktów styku. /k. 61-62 akt adm./

Pismem z dnia 6 marca 2019 roku Prezes UKE wezwał Udostępniającego do wskazania: czy w Budynkach znajdują się światłowodowe instalacje telekomunikacyjne, a jeśli tak wskazania ich właściciela; w przypadku wyposażenia budynków w instalacje światłowodowe wykazania tej okoliczności poprzez przekazanie protokołów odbioru instalacji lub innych dowodów; wskazania czy operator ma możliwość wykorzystania kabli telekomunikacyjnych światłowodowych znajdujących się w Budynku. /k. 67 akt adm./

W piśmie z dnia 19 marca 2019 roku Udostępniający wskazał, że jest właścicielem instalacji światłowodowych oraz, że operator ma możliwość wykorzystania istniejących instalacji oraz załączył protokoły odbioru robót i instalacji sprzętu. /k. 69, 70 – 76 akt adm./

W ramach postępowania konsultacyjnego do Prezesa UKE /zawiadomienie k. 78, 79 akt adm., projekt decyzji do konsultacji – k. 80-87/ wpłynęło stanowisko złożone przez Prezesa UOKiK, pismem z dnia 11 kwietnia 2019 r. W stanowisku konsultacyjnym Prezes UOKiK poinformował, że nie zgłasza uwag co do projektu decyzji. /k. 88 akt adm./

W toku postępowania konsultacyjnego wpłynęło również pismo Operatora z dnia 25 kwietnia 2019 r. (dalej (...)), w którym Operator zgłosił, że Udostępniający nie posiada we wszystkich Budynkach instalacji światłowodowych w technologii (...). Operator wniósł także o przeprowadzenie wizji lokalnej w celu potwierdzenia powyższego, a także o zmianę decyzji poprzez zapewnienie Operatorowi dostępu do wszystkich Nieruchomości i Budynków objętych Wnioskiem poprzez umożliwienie wykonania instalacji telekomunikacyjnych światłowodowych w Budynkach, celem zapewnienia telekomunikacji w Budynkach. /k. 90-92 akt adm./

Przeprowadzone w dniu 28 maja 2019 r. oględziny potwierdziły tezy stawiane przez Operatora co do wyposażenia Budynków w światłowodowe instalacje telekomunikacyjne. /protokół z oględzin k. 101-105, zdjęcia – płyta CD akta adm./

Pismem z dnia 1 lipca 2019 roku Prezes UKE zawiadomił strony o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie oraz zgłoszenia uwag. /k. 106 akt adm./

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie była podważana w postępowaniu sądowym, jak też na podstawie twierdzeń stron.

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2021 roku na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd pominął dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa na okoliczność ustalenia zakresu prac jakie zainteresowany będzie zobowiązany wykonać na potrzeby zapewnienia dostępu do nieruchomości, a także na okoliczność ustalenia wysokości kaucji zabezpieczającej należyte wykonanie wyżej wskazanych prac, gdyż są to okoliczności nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy o ustalenie warunków dostępu do nieruchomości.

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2021 roku Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron na okoliczność ryzyka i rzeczywistych kosztów, jakie powód zobowiązany byłby ponieść na wypadek nienależytego wykonania robót przez zainteresowanego – z uwagi na jego cofnięcie przez pełnomocnika powód na rozprawie w dniu 14 lipca 2021 roku.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm., dalej „ustawa o wspieraniu rozwoju”) właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, polegający w szczególności na:

pkt 2) umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku,

pkt 3) umożliwieniu wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli:

a) nie istnieje instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s lub

b) istniejąca instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,

- w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.

Według treści art. 30 ust. 4 ustawy o wspieraniu rozwoju, warunki Dostępu powinna określać umowa zawarta między przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a odpowiednio właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą

nieruchomości, niebędącym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Zawarcie tej umowy stanowi czynność zwykłego zarządu. Zgodnie natomiast z treścią art. 30 ust. 1g ustawy o wspieraniu rozwoju, do właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości, będących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 stosuje się.

Zgodnie z treścią art. 21 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju, w przypadku niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przez operatora sieci, odmowy udzielenia tego dostępu lub niezawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taki dostęp każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej. Natomiast w myśl art. 22 ust. 1 ustawy, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu.

Przenosząc powyższe uregulowania na grunt niniejszej sprawy przyjąć należało, że ziszczyły się wszystkie przesłanki, od których spełnienia zależy wydanie przez Prezesa UKE decyzji w przedmiocie ustalenia warunków dostępu operatora do nieruchomości oraz budynków pozostających w zarządzie udostępniającego w celu zapewnienia telekomunikacji w budynkach.

W ocenie Sądu, sformułowane w odwołaniu zarzuty i twierdzenia nie zasługiwały na uwzględnienie, gdyż stanowiły one jedynie nieopartą dowodami polemikę z rozstrzygnięciem organu regulacyjnego i nie mogły prowadzić do uchylecia zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego, Sąd stoi na stanowisku, iż co do zasady, tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, poprzedzającego postępowanie sądowe. Prowadzenie kontroli postępowania administracyjnego nie stanowi celu postępowania sądowego. Jego zadaniem natomiast jest merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, w której przedmiotem jest spór między stronami, powstający wówczas, gdy decyzja zostanie wydana przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed SOKiK jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń i dowodów w oparciu o zasady obowiązujące w postępowaniu przed Sądem. Sąd ten prowadzi sprawę cywilną, która została wszczęta na skutek wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu - w przedmiotowej sprawie – Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, na podstawie reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, w odróżnieniu od kontroli legalności decyzji administracyjnej, jak w przypadku sądów administracyjnych w postępowaniu sędow-administracyjnym.

Wskazana wyżej relacja pomiędzy postępowaniem sądowym i postępowaniem administracyjnym uzasadnia dokonany przez ustawodawcę wybór pomiędzy drogą postępowania cywilnego, a drogą postępowania sędowo-administracyjnego, dla wskazania istoty sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r. sygn. akt I CKN 351/99, System Informacji Prawnej LEX, nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005r., sygn. akt III SZP 2/05 System Informacji Prawnej LEX, nr 195802).

Niezależnie jednak od powyższego Sąd wskazuje, iż zaskarżona decyzja została wydana w sposób prawidłowy, po dokonaniu szczegółowego i całościowego zbadania materiału dowodowego sprawy oraz w granicach swobodnej oceny dowodów, jaka przysługuje organowi.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów art. 15 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm. dalej „ustawa – Prawo telekomunikacyjne”), zasadnie przyjął pozwany, że z obowiązujących przepisów prawa nie wynika obowiązek powtórnych konsultacji projektu decyzji. Przepis ten nakłada jedynie na organ obowiązek przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego przed podjęciem rozstrzygnięcia m.in. w sprawach wskazanych w ustawie o wspieraniu rozwoju. Prezes UKE uczynił zadość temu obowiązkowi, jak wynika z dokumentów znajdujących w aktach postępowania administracyjnego (k. 78-92 akt

adm.). Z treści decyzji wynika też, że przeprowadzone w dniu 28 maja 2019 r. oględziny potwierdziły tezy stawiane przez zainteresowanego co do wyposażenia Budynków w światłowodowe instalacje telekomunikacyjne oraz, że ta okoliczność doprowadziła do zmiany przedstawionego do konsultacji rozstrzygnięcia poprzez ustalenie warunków wykonania przez zainteresowanego światłowodowych instalacji telekomunikacyjnych we wszystkich Budynkach. Należy też podkreślić, że jak wynika z treści protokołu z oględzin przeprowadzonych w dniu 28 maja 2019 roku, brał w nich udział przedstawiciel powoda, a zatem powód znał ustalenia poczynione w toku oględzin. Pomimo tego oraz pomimo skutecznego zawiadomienia o możliwości zajęcia ostatecznego stanowiska w sprawie zawiadomieniem z dnia 1 lipca 2019 roku (k. 106), powód nie zajął żadnego stanowiska, ani też nie wypowiedział się co do zebranych dowodów i materiałów.

W przekonaniu powoda Prezes UKE błędnie uznał, że budynki objęte zaskarżoną decyzją nie są wyposażone w instalację telekomunikacyjną Budynków wykonaną w technologii światłowodowej. Zdaniem strony powodowej, zdecydowanie istotna w niniejszej sprawie jest treść odpowiedzi na pismo z dnia 6 marca 2019 roku skierowane przez Prezesa UKE do powoda do:

1. wskazania czy w Budynkach znajdują się światłowodowe instalacje telekomunikacyjne, a jeśli tak wskazania ich właściciela,
2. w przypadku wyposażenia Budynków w instalacje światłowodowe wykazania tej okoliczności poprzez przekazanie protokołów odbioru instalacji lub innych dowodów,
3. wskazania, czy Operator ma możliwość wykorzystania kabli telekomunikacyjnych światłowodowych znajdujących się w Budynku.

Powód wskazał przy tym, że w odpowiedzi na przedmiotowe wezwanie jednoznacznie wskazał, iż w budynkach znajdują się światłowodowe instalacje komunikacyjne oraz, że ich właścicielem jest powód, a także, że zainteresowany ma możliwość wykorzystania kabli telekomunikacyjnych światłowodowych znajdujących się w przedmiotowych Budynkach. Dodatkowo w załączeniu powód przesłał również protokoły odbioru robót w zakresie prac ułożenia i wprowadzenia kabla światłowodowego do Budynków. W odniesieniu do powyższego należy wskazać, że złożone przez powoda protokoły potwierdzają jedynie fakt wykonania przyłączy światłowodowych do Budynków. Podczas przedmiotowych oględzin, w których powód również brał udział stwierdzono, iż nie istnieją kompletne instalacje światłowodowe w wybranych budynkach, a ponadto, obecny przedstawiciel powoda nie był w stanie przedstawić „kompletnej dokumentacji sieci światłowodowej budynków (zawierającej schematy sieci, przebiegi tras rozprowadzonej infrastruktury światłowodowej, schematy instalacji budynkowych, obliczenia parametrów sieci, wykazy materiałów i urządzeń) pozwalających na jednoznaczną weryfikację ustaleń dokonanych w wyniku oględzin budynków. W trakcie oględzin stwierdzono, że sama instalacja wewnątrzbudynkowa powoda wykorzystywała za medium kabel koncentryczny. Należy tu też zaznaczyć, że pomimo powyższego, powód w toku niniejszego procesu również nie przedstawił żadnych dowodów umożliwiających należyłą weryfikację jego twierdzeń, tj. aby w którymkolwiek budynku poddanym oględzinom istniała wewnętrzna instalacja światłowodowa. Powód w toku niniejszego procesu nie wykazał zatem, aby doszło do dublowania infrastruktury, wbrew treści art. 30 ust. 1 ustawy o wspieraniu. Wobec tego zasadnie przyjął pozwany, że w budynkach nie było instalacji telekomunikacyjnej w technologii (...) innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, a zatem Prezes UKE zobowiązany był przyznać zainteresowanemu prawo do wykonania instalacji telekomunikacyjnych w Budynkach posadowionych na Nieruchomościach. Z powyższego jednoznacznie wynika, że strona pozwana dokonała szczegółowej analizy w zakresie przedmiotowej sprawy. Sąd nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości. Strona powodowa nie wykazała również okoliczności przeciwnych.

Nieuzasadnione był stanowisko powoda odnośnie naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 139 ust. 4 ustawy - Prawo Telekomunikacyjne poprzez ustalenie wysokości kaucji zabezpieczającej należyte wykonanie przez zainteresowanego prac określonych w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2, a także w ust. 9 pkt 1 zaskarżonej decyzji w sposób całkowicie nieadekwatny do stopnia ryzyka związanego z zakresem szkód, jakie może wyrządzić

Zainteresowany przy realizacji powołanych prac. Zdaniem powoda wysokość kaucji zabezpieczającej w wysokości 2 000,00 zł za każdy budynek w którym wykonywane będą prace, z tytułu zabezpieczenia należytego wykonania prac, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2 zaskarżonej decyzji pozostaje rażąco niska i całkowicie nieadekwatna do ewentualnych kosztów, jakie powód zobowiązany byłby uiścić tytułem naprawienia szkód wyrządzonych przez zainteresowanego na wypadek nienależytego wykonania w/w prac. Tytułem przykładu strona powodowa zaznaczyła, że średni, przybliżony koszt malowania jednej klatki schodowej w budynku mieszkalnym objętym wnioskiem zainteresowanego oscyluje w granicach kwoty 7 000,00 zł. Podobnie powód zakwestionował również wysokość kaucji zabezpieczającej w kwocie 1 000,00 zł za każdy budynek objęty pracami z tytułu szkód poniesionych w związku z realizacją przez zainteresowanego prac opisanych w § 4 ust. 9 pkt 1 zaskarżonej decyzji z uwagi na rzeczywistą wysokość kosztów, które powód byłby zobowiązany uiścić celem usunięcia ewentualnych szkód wyrządzonych przez Zainteresowanego. W powyższym zakresie strona powodowa podniosła, że zasadnym byłoby ustalenie kaucji zabezpieczającej prace, o których mowa w § 4 ust. 9 pkt 1 zaskarżonej decyzji, w kwocie nie niższej niż 3 500,00 zł od każdego budynku objętego pracami, gdyż zdaniem powoda wskazana powyżej kwota w należyty sposób zabezpieczałaby interesy członków spółdzielni w sytuacji nienależytego wykonania prac objętych zaskarżoną decyzją Prezesa UKE.

W odniesieniu do powyższego zasadnie pozwany zwrócił uwagę na charakter instytucji kaucji przewidzianej w polskim prawie cywilnym, która traktowana jest jako zabezpieczenie należytego wykonania zobowiązania. Nie ustala się jej wysokości, która uwzględniałaby wszystkie możliwe awarie i zniszczenia, które przy uwzględnieniu najgorszych scenariuszy, mogą się zdarzyć. Zasadnie zwrócił przy tym uwagę pozwany, że takie podejście mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której kaucja będzie ustalana, nie na poziomie kilku tysięcy a kilkudziesięciu tysięcy złotych, co może prowadzić do faktycznego zablokowania przez Spółdzielnię dostępu do nieruchomości wbrew ustawowemu obowiązkowi. Istotnie, zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o wspieraniu, jeśli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe lub nadmiernie uciążliwe lub też generuje nadmierną ilość kosztów po stronie Operatora, to stosuje się wprost przepisy art. 128 ust. 4 i art. 129 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2204, z późn. zm.). Zgodnie z przepisem art. 128 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, odszkodowanie przysługuje również za szkody powstałe wskutek zdarzeń, o których mowa w art. 120 i 124-126. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli wskutek tych zdarzeń zmniejszy się wartość nieruchomości, odszkodowanie powiększa się o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu. Tym samym wnioskować należy, że kaucja, z uwagi na swój charakter nie jest równoważona wysokości rzeczywistych kosztów, tak jak ma to miejsce w przypadku odszkodowania. Z tych względów, w przekonaniu Sądu, wskazane przez powoda kaucje w wysokości określonej decyzją, stanowią środki zabezpieczenia adekwatne do charakteru prac.

Reasumując powyższe rozważania, zdaniem Sądu Okręgowego, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zaskarżona decyzja odpowiada przepisom prawa. Mając to na względzie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. W niniejszej sprawie pozwany nie wykazał, aby zaistniały przesłanki do przyznania wynagrodzenia jego pełnomocnika w wysokości 1440,00 zł, tj. w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

Sędzia SO Jolanta Stasińska